

عنوان مقاله:

تجزیه و تحلیل روند تغییرات فضای سبز شهری: مطالعه موردی منطقه دو تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس مهندسی برنامه ریزی و مدیریت سیستم های محیط زیست (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید ابراهیم هاشمی - دانشجوی کارشناسی ارش

سید محمود هاشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست، دانشکده محیط زی

محسن کافی - عضو هیئت علمی گروه باغبانی و مهندسی فضای سبز، دانشکده کشاورزی، دانشگاه

خلاصه مقاله:

پهنه شهری تکنواکوسیستمی است که به واسطه حضور گسترده ساختارهای مصنوعی و نفوذناپذیر، گیاهان و حیوانات اهلی شده و جریان تغییر یافته مواد وانرژی به طور بارزی مشخص می شود. افزایش جمعیت شهری و به تبع آن گسترش فیزیکی شهر موجب تغییر و تخریب فضاهای سبز و باز شده است. فضاهای سبز و باز، بازماندگان طبیعت در تکنواکوسیستم شهری می باشند و نقش کلیدی در ارتقا کیفیت محیط زیست و شکل گیری شهر پایدار ایفا می کنند. بنابراین شناخت پویایی مکانی و زمانی فضاهای سبز به طور کمی، پیش نیاز برنامه ریزی و مدیریت پایدار فضای سبز شهری می باشد. در این پژوهش اثرات شهرنشینی و توسعه شهری بر روی فضاهای سبز و باز منطقه دو تهران به صورت کمی در دو مقطع زمانی (1368 و 1381) با استفاده از تفسیر بصری عکس های هوایی و سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) مورد بررسی قرار گرفته است. بر اساس تحلیل های صورت گرفته، فضاهای سبز طبیعی و باز کاهش چشمگیر یافته و فضای سبز مصنوعی از افزایش مناسبی برخوردار بوده است. لازم به ذکر است عمده تغییر کاربری ها و کاهش سطوح مورد نظر، در نیمه شمالی منطقه رخ داده است. در ارتباط با نواحی نه گانه منطقه 2، ناحیه 8 بیشترین سطح کاهش و ناحیه 6 کمترین سطح کاهش را نشان داد. دو راهبرد کلی از نتایج این تحقیق حاصل شد: 1) راهبرد حفاظت و حمایت از فضاهای سبز و باز موجود که از الویت و تقدم بیشتری برخوردار است، 2) راهبرد ایجاد فضاهای سبز در نواحی جنوبی و بخش هایی از نواحی مرکزی منطقه 2 که از کیفیت محیط زیستی پایین تری برخوردارند.

کلمات کلیدی:

فضای سبز شهری، تغییر کاربری اراضی، اکولوژی سیمای سرزمین شهری، تفسیر بصری، GIS، منطقه دو تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/51029>

